

Starten og det første orkester.

Her er link til flere billeder:

http://www.dion-skifter.dk/index.htm

Musiklivet i Østhimmerland op gennem 60'erne og start 70'erne

Oplevet af Dion Skifter

Jeg er født i Buddum (Als Sogn) i 1950. Denne egn havde igennem generationer været meget forbundet med musik og musikere primært med relationer og rødder i den såkaldte spillemandsmusik. Lørdag efter lørdag på kroer og i forsamlingshuse stillede disse musikere (nogle af dem virkelig fremragende) op hvor de spillede til dans (også kaldet baller). Instrumenteringerne var hovedsageligt violiner, hamonika og klaver. Men også blæseinstrumenter blev benyttet. Specielt den navnkundige spillemand og komponist Jens Frederiksen (født i Als i 1854 og død samme sted 1943) var foregangsmanden og fundamentet for musikken, som gjorde denne del af Østhimmerland særdeles kendt. Jens Frederiksen havde 8 sønner, som alle lærte at spille. Folk sagde dengang, at Jens Frederiksen lærte hele Als Sogn at spille. Faktum var det i hvert fald, at da jeg som dreng blev sendt til diverse fastelavns- børnefest- og julearrangementer var det altid med Frederiksen's orkester. Altså med sønnerne som musikere tilsat "bager" Finn Christensen og Tage Sauer.

For et barn var denne musikform vel okay, men da man nåede op omkring 10-12 års alderen, begyndte genren gradvist at blive kedelig. På dette tidspunkt var man også begyndt at høre om et fænomen, der hed "råk og rul" (på himmerlandsk) med en efter de voksnes mening skrækkelig mand ved navn Elvis Presley. Men til disse børnearrangementer i Als, som blev holdt på Afholdshotellet, var der ikke andet musik at få end netop Frederiksen og Co. Men noget var i gære.

I Hadsund var Jørgen Otte allerede gået i gang med Dixie Band, som var et mere up-to-date danseband, og stor var overraskelsen, da der til et børnearrangement i Als i vist nok 1962 var et band med bl.a. Alf Sauer på saxofon, Poul Thygesen på harmonika, en person, som jeg ikke husker navnet på, på trommer, (han kunne i øvrigt heller ikke holde takten) samt Ib Sørensen, søn af Ingemann Sørensen, Buddum Enge, på GUITAR!. Det var jo en sensation. Det var tillige en elektrisk guitar (dog ikke den karakteristiske "spade"), hvilket var et yderligere tillæg til sensationen. Dette band var der også næste gang, der var "børnebal" på Afholdshotellet.

Det var imidlertid fortsat Dixie Band, som var orkestret for de unge. Vi andre halvstore børn fik ikke lov til at komme til baller med Dixie Band, men vi hørte naturligvis når egnens "karle og piger" berettede om datidens lokale idoler. Udover Jørgen Otte var bl.a. Erik "Knop" Jensen og Lass Lybæk med i Dixie.

Imidlertid så var den udøvende musik overalt i et spirende opbrud. I begyndelsen - og før pigtrådsmusikken - blev der eksperimenteret på tværs af alle slags instrumenter. Således så et lokalt band dagens lys omkring 1963-64 ved navn "Saxtetten". Det var en direkte udløber af det før omtalte orkester fra Afholdshotellet, men væsentlig mere og bedre struktureret. Det bestod af Alf Sauer og Poul Thygesen på saxofoner, Palle Bødker på klaver og en rød elektrisk guitar (en rigtig spade) og Hans Lybæk på trommer. (dette var samtidig forløberen for det senere så navnkundige Les Manes) Samtidig så benyttede man sig også af forstærkere, så det var pludselig noget, som en musikglad/interesseret knægt i konfirmationsalderen kunne forholde sig til.

Grundet min store glæde ved musik, havde mine forældre meldt mig til klaverundervisning hos Frøken Andersen, som var en sød og flink dame på 55-60 år. Materialet var det gængse og ingen "råk og rul" så det fik efter et par år en ende. Dog havde jeg lært lidt noder, hvilket senere i musiklivet skulle komme mig lidt til gode. Jørgen Mylius startede den 29.1.1963 op med sine "Ugens Top Tyve" i radioen, og den nye musik blev nu spredt ud i æteren til stor glæde for alle os, der elskede den nye musik. Jeg fik via et utal af papkasser lært de grundlæggende øyelser i at slå på tromme (yel at mærke i takt) så da et jordbærplukkerjob gav nok kasse, købte jeg mig i 1965 mit første trommesæt. Dette blev for mig starten på et liv med den udøvende musik, som næsten 43 år efter endnu ikke er ophørt. Gennem mit jordbærplukkerjob lærte jeg andre jævnaldrende at kende, som havde samme ønske som jeg, nemlig at komme til at spille musik i et band. Det var bl.a. Kaj Christiansen fra Pærehavegård i Visborg, Peter Schrøder og Tommy Jakobsen. I tillæg fik min bedste ven Karl Ole Thygesen også plads, så vi kløede på. Men det var absolut mod svære odds, da vi hverken havde el-guitarer eller forstærkere til rådighed. Alligevel fortsatte vi og havde vores offentlige debut på Als Kro i oktober 1965 til en høstfest for Buddum's beboere. Peter Schrøder havde brækket en hånd og Tommy var syg, så det var kun en trio med Kaj på klaver, Karl Ole på guitar og jeg selv på trommer, der gav 3 numre. Bragende bifald - eller spiller hukommelsen mig et puds...

Efter en lidt urolig periode, fik vi i januar 1966 tilgang af Carsten Nielsen (søn af skole-inspektøren i Als og desværre for længst afdød) på vokal og trompet samt Svend Erik Dahl på guitar. Vi kaldte os "The Ducks" og vores første optræden var i ungdomsklubben i Als i oktober 1966, hvor vi brugte gamle båndoptagere som forstærkere. Honorar kr 30,00 til deling! Alting havde dengang sin svære begyndelse, for pengene var meget små hos nogle store knægte, som alle skulle passe deres skolegang. Vi fik dog enten selv eller ved hjælp af forældrene skrabet forstærkere og andet nødvendigt grej sammen, og så begyndte det at gå fremad, syntes vi da selv...

Als Afholdshotel havde fået en ny driftig vært, som ønskede at markere stedet som et samlingssted for de unge, idet pigtrådsbølgen jo hærgede over det ganske danske land. Stort set alle "sale" med respekt for sig selv og omgivelserne, igangsatte diverse pigtrådsballer hver søndag eftermiddag eller søndag aften. Det samme skete for Als Afholdshotel. Her etablerede man Als Pop Center, men da man dels havde små midler at gøre med og dels havde Svend Erik Dahl med i bestyrelsen for foreningen, blev det naturligvis "The Ducks", som skulle være husorkester. Første optræden her var søndag den 19. februar 1967 for den samlede fyrstelige gage af kr 125,00! Det blev senere til flere optrædener - et par gange som non-stop med "Sound Inspiration" fra Dokkedal/Mou indtil Als Pop Center stoppede i 1968.

Veddum Sal havde allerede lagt sig i førertrøjen for disse pigtrådsballer hver søndag eftermiddag, men også Teen-Center Norup (forsamlingshus) var fremme i skoene. I Veddum var det klart The Hooligans / Al Capones, der var det mest populære band. Der var stuvende fuldt hver søndag eftermiddag. Teen-Center i Norup husker jeg mest for deres satsninger på de kendte københavnske grupper, såsom Hitmakers, Defenders, Peter Belli etc. "The Ducks" spillede i øvrigt som opvarmning for Hitmakers den 21.maj 1967 (og dér fik vi lært, hvordan de store og tunge køwenhavner-drenge førte sig frem. Både musikalsk og som mennesker. Hitmakers var bestemt en positiv oplevelse på begge fronter).

I 1966 og 1967 var Mou Hotel det store trækplaster sammen med Hadsund Skovpavillion i vinterhalvåret, når "Les Manes" da var fast engagerede. I Mou var det bl.a. "Bongoes", "Arrows" og andre grupper fortrinsvis fra Aalborg, der var publikums foretrukne. I Mou tillod man sig den flothed at man hver lørdag kørte med 2 orkestre som non-stop, og der var rigtig gang i den. Stop fyldt hver eneste lørdag. I juni 1967 afholdte Als Pop Center en konkurrence blandt 6 orkestre. Dommerne var medlemmerne i "Les Manes" og Al Capones blev en klar nr. I foran "Sound Inspiration" og "Loafers" (der kom fra Als med Herluf Nielsen på guitar, Henning "Piesen" bas, Kurt "Strauss" Larsen på orgel og Steen Nørgaard på trommer). Endvidere så var Skelund Kro også blevet et mekka for kroballer. Her spillede alle de kendte bands (lokale) og kroværten (Harvey og senere Hugo Terp) holdt sig bestemt heller ikke tilbage for at foretage nogle satsninger med non-stop og fremmede bands. Det eneste sted der ikke kunne gå noget rundt var baller på Als Kro og Badehotel. Kun boldklubben's 5. juledag og Stiftelsesfest i slutningen af september var sikre - ellers kom der absolut ingen publikummer, hvis man en enkelt gang prøvede på at arrangere noget.

Øster Hurup Hotel forsøgte sig også med baller, men man havde efterhånden indskrænket disse aktiviteter til kun at foregå hver lørdag aften i juli måned, og dette var

ikke nogen ubetinget succes, så det ebbede stille ud.

1967 var også det sidste år med pigtrådsmusikken (=max 3 akkorder og "über die Brücke und gerade aus"), så der begyndte langsomt at ske en udskildning af orkestre. Dels fordi der blev færre jobs, og dels fordi indkaldelser til militæret ødelagde nogle "rytmer og rutiner" i de enkelte bands. '67 var også året hvor "The Ducks" gik heden, da først Carsten Nielsen og senere (1968) Kaj Christiansen ikke kunne få lærepladser til at forliges med musikergerningen. Keld Velling erstattede Carsten på trompet, og Kaj blev i foråret '68 erstattet ved et par arrangementer af Calle Nielsen (daværende "Al Capone" og senere "Les Manes") Vi havde i mellemtiden ændret navn til "Los Rodeos", hvilket senere skulle vise sig at blive mere eftertragtet og populært end vi overhovedet havde drømt om.

I takt med tiden og trenden, så ophørte ballerne søndag eftermiddag. Veddum og Norup lukkede og slukkede, og Als Pop Center satsede mere på ikke lokale grupper, men som fast spillested kunne stedet i sagens natur ikke køre optimalt, da man som afholdshotel ikke kunne sælge øl og spiritus. Det kunne man til gengæld på Skelund Kro, hvor man rigtig fik én af førertrøjerne på i årerne 1968-1970, men med absolut vedholdende successer helt frem til midten af 70'erne med stort set ugentlige arrangementer. Specielt om fredagen. Naturligvis var Skoven i Hadsund et fortsat in-sted med "Les Manes" i vinterperioden og "Dixie Band" om sommeren.

Musikgenren havde skiftet til en blødere stilart. Ikke mere kun larmende gultarer men nu også orgel og blæseinstrumenter. I tillæg startede en vis Jørn Hjorting noget han kaldte Dansktoppen, så de respektive grupper/bands måtte (mange endda nødtvungent) ind-

lemme Dansktoppen i deres repertoire.

Pr. I.7.68 opløstes "Los Rodeos". Karl Ole skulle være konstabel i København, Svend Erik var i lære i Aalborg og jeg selv skulle starte i shippinglære i Randers, så der var enighed om, at det ikke duede mere, hvorfor Keld ville tage en sabbat. Da imidlertid samtidig var meget gode venner og derfor plejede forbindelsen varede denne musikalske pause kun til efteråret, hvor gruppen blev gendannet - blot nu med 6 medlemmer, idet Jens Hilmer Jacobsen var med på bas, min lillebror Ole havde overtaget trommerne, Keld på trompet, Svend Erik på guitar, Karl Ole på guitar og saxofon og jeg på orgel. Vort første arran-

gement var Juletræ for børn på Als Afholdshotel. Vi brugte herefter tiden på at øve, når det var muligt, idet der også var blevet arbejde, at tage hensyn til, men vi tog nogle jobs, når det var muligt, selvom det kun blev til 6 jobs i 1969 - fortrinsvis i Als og Skelund. Der var dog et meget interessant engagement, som var et bryllup på Hotel Kongens Ege i Randers på 7. etage, hvor gæsterne mødte i hhv. lange kjoler og smoking. Vi vidste dette på forhånd, så vi stillede op i mørke bukser og hvide skjorter og slips. En meget anderledes aften, men også med stor succes.

i 1970 var vi ved at nå til det forjættede punkt, hvor "bal-arrangørerne" kontaktede os og ikke omvendt. Dette gav bl.a. arrangementer på Astrup Kro, Mariager Skovpavillion, Dokkedal, Veddum Sal (skolebal), Skelund Kro, Restaurant Skovbakken, Randers, Fjellerad og Strandfesten i Als ikke at forglemme. Men det sjoveste var dog 7 engagementer i Veddum Sal. Det blev kaldt "Kammeratskabs-aften", hvor man til at begynde med varmede op med underholdning udefra inden ballet. Publikum kunne ikke købe øl og spiritus, men dette problem løste man på parkeringspladsen udenfor, samt med appolinarisflasker fra Activ i Hadsund med patentlukker til brændevin. Efter det første "træf" i april, gik omtalen fra mund-til-mund og til sidst turde man ganske enkelt ikke fortsætte, da arrangørerne frygtede et om-sig-gribende forbrug af medbragt alkohol ville komme ud af kontrol - bl.a. af hensyn til naboerne - så man stoppede i efteråret samme år efter det syvende arrangement, som var proppet med publikummer fra hele egnen - også Als. De sidste 2 gange kunne man tillige ikke få underholdere udefra, så underholdningen blev også klaret af "Los Rodeos". Totalt set i sandhed en klokkeren succes, som omtaltes så sent som sidste sommer, hvor jeg under et besøg i Als mødte et par, som havde været faste gæster til ballerne i Veddum. Det var på godt jydsk "Dæleme' sjovt" for 6 unge mennesker på plus/minus tyve år.

nesker på plus/minus tyve år.

1970 blev også året hvor en formand og en kasserer i boldklubben "Viking" i Als begyndte at lege med tanken om, at der "MÅ ALTSÅ kunne laves baller i Als!". Der var dengang kun "Les Manes", der kunne samle folk - også til et bal i Als. Men "Les Manes" var booked op laaangt ud i fremtiden, så dem kunne man ikke bare lige få fat på. Vores kalender for '71 var i somren '70 ikke så velbesat, da udsigterne for arbejde, uddannelse og militær var lidt usikre, hvorfor vi havde holdt en lav profil. Til Viking's Stiftelsesfest i september, deltog hele orkestret tilfældigvis samme aften i en fødselsdagsfest hos Svend Erik inden vi efterfølgende skulle til bal, hvor Dixie Band spillede. Da der blev pause, blev vi opfordret til at spille et par numre. Vi gav den hele armen. Publikum var vilde og Viking's bestyrelse stod bag scenen og ville straks forhandle om fremtidige baller på Als Kro. Vi havde dog fremdeles nogle aftaler, som skulle opfyldes. Bl.a. så spillede vi en del på Astrup Kro, hvor der hver gang var ganske mange folk. Nogle var også meget livlige, og det hændte ofte, at der blev startet et rask lille slagsmål. Dengang var det en uskreven regel, at såfremt et slagsmål gik i gang, skulle musikken fortsætte med at spille indtil parterne var blevet forliget eller gelejdet udenfor. For det meste varede disse tumulter blot 1-2 minutter, men lige præcis én aften var kombattanterne særdeles sejlivede og holdt den gående i næsten 20 minutter. Så vi måtte spille videre. Det var et Herb Albert nummer, og da urolighederne stoppede, var Keld Velling's trompet-læber voldsomt belastede, hvorefter han efterfølgende insisterede på en pause. Det var ikke blot næverne, der i Astrup var lidt løstsiddende. Engang da vi var i færd med at pakke sammen, var der pludselig én blandt publikum, der fra scenen tog et trommestativ og derefter hurtigt begav sig mod udgangen. Ole opdagede det med det samme, så bevæbnet med køllen til sin storetromme forfulgte han den formastelige og indhentede ham i entréen. Ole pandede

resolut personen en med køllen, og da "tyven" højlydt beklagede sig over smerterne, sagde Ole meget klart og tydeligt: "Så ka' do' fanden'edme lær' hva' der er dit og hva' der er mit", hvorefter han vendte rundt og fortsatte med at pakke sine trommer sammen.

1971 blev så året, hvor vi havde indgået en "kæmpe" kontrakt med Boldklubben Viking i Als. Aftalen lød på 20 arrangementer på Als Kro i 1971 og 16 i 1972, og blev lavet med en pasus om, at såfremt der ikke kom publikummer tilstede efter de første 6-7 arrangementer, blev aftalen ophævet. De første 2-3 gange gav det et mindre under-

skud, men efterfølgende blev successen blot større og større. Vi fortrængte "Dixie Band" fra Stiftelsesfesten (havde været en tradition i mere end 10 år) og "Les Manes" fra det meget traditionsrige "5. juledag-bal". Jow, da var lykken i sandhed gjort for "Los Rodeos". I kølvandet på successen i Als kom der en masse forespørgsler udefra, så dette år havde vi alt i alt godt 40 arrangementer - altså stort set hver eneste uge. Fra efteråret var vi blevet spredt rundt i hele landet: København, Esbjerg og Århus. Kun Jens Hilmer forblev tro mod sine rødder og bosatte sig i Als. Vi øvede derfor lørdag eftermiddag på de hotteste numre fra hitlisterne og brugte den første time lørdag aften til at spille disse stykker igennem et par gange. De første gæster kom jo alligevel først kl. 22.00!! Udover Als Kro spillede vi i Kolind (Djursland), Astrup, Fjellerad, Mariager, Støvring, Skelund, Hadsund, Dokkedal, Veddum og Visborg, samt naturligvis Strandfesten i Als i et stort telt med 600 mennesker. Jow, der var gang i butikken. Jeg husker specielt Fjellerad, hvor vi spillede en hel del gange. Altid fuld hus og med et dejligt medlevende publikum. En aften havde jeg godt bemærket en lidt reserveret udséende fyr, som kredsede rundt om scenen og meget indgående studerede os. Efter en times tid lagde han en seddel op på mit orgel. Jeg var meget spændt på, hvad han havde skrevet, for han havde som nævnt udvist en meget stor interesse. På sedlen stod der "KØB EN GRAMMOFON!".....

Alting har en ende: I 1972 havde "Los Rodeos" en kontraktlig aftale med Boldklubben Viking i Als om 16 arrangementer samt et bal i Skelund den 3. december og også et par stykker i Fjellerad. Alt dette skulle naturligvis overholdes, men en samlet transportafstand på 8-900 km blev efterhånden mer' og mer' træls, så vi besluttede alle i fællesskab i foråret, at dette år blev det sidste for "Los Rodeos", så den 30. september 1972 til Stiftelsesfesten i Als takkede vi af i Als på en propfyldt Als Kro og den 3.12. på Skelund Kro kom den endelige afsked med det østhimmerlandske publikum. Lige netop dén aften tog det meget lang tid at få pakket sammen, men vi vidste også, at vi ikke ville fortryde stoppet. Det var ved at blive en mindre belastning. Ikke at spille - men både før og efter. Én ting var dog sikkert: Det påvirkede aldrig vort interne venskab, som eksisterer fort-

sat den dag i dag.